

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. III. De conditionibus, quæ ipso jure tacitè insunt juramentis, &
pler?umque subintelligendæ sunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](#)

§. II.

Alio quendam Regula traduntur circa interpretationem iuramenti.

Generalis & optima regula est, quod juramentum bonâ fide præstatum interpretandum sit juxta intentionem iurantis, & ad incognita juranti, vel de quibus vero similiter non cogitavit, neque sub iuramenti obligatione in se suscipere voluisse, excedendum non sit, juxta c. *Venientia* 16. junct. *Gloss. V.* *Praesumpsiſſet h. t.* (Cum in tali cauſa defuerit voluntas, ſe obligandi ad incognita, vel tam ardua, que occationem iurandi non praebuerunt) quod ipsum etiam probatur ex e. *Quintavallis* 22. h. t. & ex e. *petitio* 31. *Eodem.*

Solet quidem ordinari etiam dici, quod juramentum fortius naturam & conditiones actus, cui adjungitur, & juxta illas sit intelligendum, cum accessorium sequatur naturam principalis juxta reg. *Iur. 42. in 6.* Et sumitur etiam ex e. *Quemadmodum*, 25. h. t. Sapere tamen non tam accessorium juramentum est confirmans præcisè actum cui adjungitur, sed per se stans, & principaliter obligationem inducens, quo in cauſa etiam si promissio nulla sit, ſua tamen iuramenti est obligatio, & conſequenter non induit naturam actus, cui adjungitur: nunquam tamen ita explicandum est, ut cum alterius gravi præjudicio seu incommodo obligeat, ut colligitur ex e. 27. h. t. quia tale juramentum est contra iuritiam ius alterius graviter iudens.

§. III.

De conditionibus, que ipso jure tacite inſunt iuramento, & plerumq[ue] ſubintelligenda ſunt.

Quod juramento promissario tacite inſunt, ſecundum quas obligatio iuramenti attendenda eſt ex dictis jam patet, & ex e. *Quemadmodum* junct. *Gloss. V.* *Condicio*, ita tamen, ut tales conditiones, que ſuapte natura tali iuramento tacite inſunt, etiam ſi exprimantur, non faciant iuramentum conditionatum, & particula ſi pro *Quia* accipiat, prout etiam ſumitur ex e. *Significasti* 4. junct. *Gloss. V.* *Conditione de elect.* Tales conditiones ſunt primò, ſi potuero, quia ad imposſibile nemo poteſt obligari. Secundò, ſi licet potuero, quia iuramentum non eſt vinculum iniuitatis, & quod iuste, ac licet fieri non poteſt, non dicitur homini poſſibile. *Can. faciat.* 15 junct. *Gloss. V.* *Quod poteſt cauſa.* 22. q. 2. Tertiò, ſi Deo placuerit; quia Deo non placent, niſi licita. Quartò, ſalvo jure, & auctoritate Superioris, que in omni iuramento excepta videatur, cum ſubditus obligare ſe non poſſit in præjudicium auctoritatis Superioris, quoniam hic in materia ſibi præjudicante iuramentum irritare poſſit. e. *Venientia* 19. h. t. Quintò, niſi is, in cuius gratiam vel utilitatem iuratum eſt, obligationem remittat, quia invito, & non acceptanti meam promiſſionem, aut remittenti (ſaltem tacite) obligari non poſſum, ſi tamen principaliſter tale iuramentum promiſſorium non ſit factum Deo, quo in cauſa ex probabili ſententia homo, quamvis in gratiam ipsius

ipius etiam factum sit juramentum, non potest remittere hoc, cum non sit ipse, cui principaliter juramento promissum quid est, sed DEUS, qui quamvis juramentum remittat, si principaliter homini illud factum sit, & hic illud remittat, non remittit tamen ad remissionem hominis, si principaliter sibi juramento promissum quid sit. Sexto subintelligitur in quovis juramento, etiam haec conditio, si res non fuerint notabiliter mutatae, potest enim esse tanta mutatio, ut verisimile non sit, voluisse sub juramenti obligatione rem etiam taliter mutatam intelligere. Septimo, in reciproco pacto, aut contractu ea etiam conditio intelligitur, si pactis suis, & promissis alter steterit, ac fidem servaverit; neque enim fidem debo illi, qui frangit fidem c. Peruenit 3. b. t. Et c. Sicut 29. Eodem.

SECTIO IV.

An, & quâ ratione Juramentum habeat vim confirmandi pacta, & contractus?

§. I.

An juramentum habeat vim, confirmingandi contractus, qui, eo secluso, ipso jure sunt irriti?

Non potest juramentum confirmare contractus jure naturæ irritos (quia versantur tales contra factus circa materiam illicitam jure naturæ) potest tamen confirmare eos contractus, qui jure Civilium sunt irriti, aut rescindi possunt, ut non tantum habeant obligationem ex religione, sed etiam ex justitia, si scilicet

nec ex parte contractus, nec ex persona, cum qua contrahatur, dulcitudine, nec principaliter iuratum à jure positivo contractus talis ab hominibus, quia & hic contractus contra bonos mores civiles. c. Quod 18. c. Cum contingat 28. b. t. Et c. 2. in eodem in 6. Et c. Quamvis 1. pacti in 6. Ut ne scilicet in telus perfictrum sit additum, Si sine vi, nullum juramentum tale sit praesumendum, si enim dolo etiam extortum instrumentum ex virtute religionis super vandum sit, si sine dispendio fabri vari potest, consequenter ex clavis addita rectè colligitur, aliunde etiam obligationem esse, ex justitia scilicet praeceiam confirmatur ex Anthon. Acta menta puberum Cod. Si adveniunt exceptiones. Tales autem contractus, ex jure Civili sunt irriti, per juramentum tamen confirmatur, sunt plures, classatio scilicet fundi dotalis, & donatio propter nuptias, contractus inveniuntur per immobili, vel mobili, quod loco do servari potest; donatio inter virum & mulierem, & liberos non emancipatos, renuntiatio filia de non succubido paternæ hereditati; donatio credens centrum solidos, non facta intentione apud Iudicem; promissio intuendi certum heredem, aut non intendi testamentum, quæ promissio perbet occasionem capienda mortis; donatio omnium bonorum; mortuorum familiæ cum renuntiacione Senatus Consulti Macedoniani; fidejussionis lictoris, cum renuntiacione Senatus Consulti Velleiani; renuntiatio pacti intendi exceptione non numerata per-